

Такриз

ба автореферати рисолаи номзоди Абдуллозода Зебонисо Файзулло дар мавзуи «Созишномаи арбитражӣ: масъалаҳои назария ва амалия» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзоди илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.03 – Ҳуқуқи граждани; ҳуқуқи соҳибкорӣ; ҳуқуқи оилавӣ; ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ

Автореферати рисолаи «Созишномаи арбитражӣ: масъалаҳои назария ва амалия», ки аз ҷониби Абдуллозода Зебонисо Файзулло таҳия шудааст, дар рушди қонунгузорию арбитражӣ саҳми арзанда дорад.

Таҳқиоти аз ҷониби муаллиф гузаронидашуда таҳлили ҳамаҷонибаи ҷанбаҳои назариявӣ ва амалии созишномаи арбитражӣ мебошад, ки унсуре бунёдии институти арбитражиро ташкил медиҳад. Муаллиф ба баррасии масъалаҳои асосии марбут ба моҳияти ҳуқуқӣ, мазмун, бастан ва иҷрои созишномаҳои арбитражӣ, инчунин нақш ва аҳаммияти онҳо дар низоми ҳуқуқии муосир тавачҷӯ кардааст.

Дар таҳқиқот ба таҳлили амалияи татбиқи созишномаи арбитражӣ диққати махсус дода шудааст. Ин имкон медиҳад, ки на танҳо ҷанбаҳои назариявии ин ниҳод фаҳмида шавад, балки инчунин муайян кардани мушкилоти ҷорӣ, ки иштирокчиёни раванди муҳокимаи арбитражӣ дар амал дучор меоянд, муайян карда шавад.

Яке аз дастовардҳои назарраси кор ба низом даровардан ва ҷамъбасти намудани равишҳои мавҷуда оид ба танзими созишномаҳои арбитражӣ дар кишварҳо ва низомҳои гуногуни ҳуқуқӣ мебошад. Ин ба ташаккули фаҳмиши умумӣ дар бораи принципҳо ва усулҳои танзими ин ниҳод мусоидат мекунад, ки барои таҳияи методологияи ягонаи омӯзиши ин масъала муҳим аст.

Илова бар ин, як ҷанбаи муҳими кор муайян кардани тамоюлҳои таҳияи созишномаи арбитражӣ дар заминаи ҷолишҳои муосир ва тағйирот дар

ҷомеаи ҷаҳонӣ мебошад. Ин ба мо имкон медиҳад, ки тағйироти эҳтимолии танзими ҳуқуқии ин ниҳодро пешгӯӣ карда, оид ба такмили меъёрҳои ҳуқуқие, ки муносибатҳоро дар соҳаи бастании созишномаҳои арбитражӣ танзим мекунанд, тавсияҳо пешниҳод намоем.

Таҳқиқоти рисолаи номзодии Абдуллозода Зебонисо Файзулло ба мавзӯе бахшида шудааст, ки то имрӯз он кам омӯхта шудааст. Дар баробари ин, мавзӯи таҳқиқоти диссертатсионӣ аҳаммияти муҳими амалӣ низ дорад. Мубрамияти ин мавзӯ хеле муҳим буда, ягон шубҳаро ба вучуд намеорад. Аҳаммиятноки ва муҳимияти мавзӯи рисолаи баррасишавандаро шарҳ дода, бояд қайд кард, ки муаллифи рисола ҳадафи кори илмиро «бо назардошти баррасии созишномаи арбитражӣ, ҳудуди эътиборнокии он, муайян кардани унсурҳои ҳатмӣ ва таъсири он ба эътироф ва иҷрои ҳалномаҳои арбитражӣ, инчунин муайян намудани проблемаҳои назариявӣ амалии созишномаи арбитражӣ ва таҳияи тавсияҳо оид ба такмили қонунгузори Чумҳурии Тоҷикистонро дуруст ифода кардааст» (с.8). Муаллиф вазифаҳои гузаронидани таҳқиқотро дуруст ба миён гузоштааст, ки тавассути ҳалли онҳо рисолаи номзадӣ ба ҳадафи гузошташуда ноил гардидааст.

Дар рисола як қатор хулосаҳои муҳими дорои асосҳои илмии хусусияти умуминазариявӣ дошта қомилан пурра ифода ёфтааст. Ҳамин тавр, ба назари мо, муқаррароти №10, ки барои ҳимоя пешниҳод шудааст, шоёни тавачҷӯх аст, ки дар он муаллиф хулоса кардааст, ки «дар асоси созишномаи арбитражӣ, қонунгузори байналмилалӣ ва миллӣ, судҳои иқтисодӣ ду вазифаро иҷро мекунанд: назоратӣ ва ёрирасон. Вазифаи назоратии судҳои иқтисодӣ аз он иборат аст, ки онҳо иҷрои ҳалномаи арбитражиро таъмин намуда, ҳуқуқдоранд ба баррасии парвандаҳои арбитражӣ даҳлат кунанд. Чунин вазифаҳо дар санадҳои меъёрии дорои хусусияти байналмилалӣ ё миллӣ ва таҷрибаи арбитражӣ пешбинӣ шудаанд. Вазифаи ёрирасони судҳои иқтисодӣ аз он иборат аст, ки ба арбитраж дар баррасӣ ва ҳалли баҳсҳои арбитражӣ кӯмак расонанд» (С.12). Ба фикри мо, ин муқаррароти нав аст.

Бо омӯзиши автореферат ва асарҳои илмие, ки дар мавзӯи таҳқиқоти аз ҷониби муаллиф ба нашр расонида шудаанд, метавонем хулоса кунем, ки

арзиши илмии муҳими кори тақризшаванда дар дараҷаи баланди асоснокӣ ва эътимоднокии нуктаҳои илмӣ, хулоса ва тавсияҳои дар он ифодаёфтаре асос ёфтаанд.

Дар таҳқиқоти гузаронидашуда муаллиф дар мавриди зарурати ворид намудани як қатор тағйироту иловаҳои ҷиддӣ ба қонунгузори амалкунанда бо мақсади муайян намудани масъалаҳои назариявӣ ва амалии созишномаи арбитражӣ ва таҳияи тавсияҳо оид ба масъалаҳои муқарраргардида барои тақмили қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон як қатор хулосаҳои асоснок пешниҳод кардааст. Имконияти истифодаи тавсияву пешниҳодҳои мушаххас дар татбиқи фаъолияти қонунгузорӣ аз аҳаммияти амалии таҳқиқот шаҳодат медиҳад.

Дар баробари ин, таҳқиқот аз камбудихо холи нест. Ҳамин тариқ, ба назари мо, муқаррароти №6, ки барои ҳимояи пешниҳод шудааст, ба мақсад мувофиқ нест, ки дар он муаллиф дар робита ба ба вучуд омадани вазъи эпидемиологӣ дар ҷаҳон, аз қабيلي пандемияи COVID-19, вохуриҳои арбитронро аз рӯйи моҳиятан баррасӣ намудани парванда метавонад ҳамчун истисно аз қоидаҳои умумӣ тавассути истифодаи видеоконфронс гузаронида шавад, пешниҳод мекунад. Ба андешаи мо, ин таклиф аз ду сабаб мубрам намебошад. Якум, ба назари мо, баррасии баҳс тавассути видеоконфронс чандон муассир нахоҳад буд, дуввум, ин пешниҳод аҳаммият надорад, зеро имрӯз ҷомеаи ҷаҳонӣ аз бӯҳрони пандемия пушти сар кардааст. Илова бар ин, ҳуди муаллиф дар саҳифаи 16-и автореферат қайд мекунад, ки дар айни замон ҳангоми баррасии парвандаҳо ва амалҳои расмиёти дар «фазои виртуалӣ» душворихоро ба миён меоранд. Аз ҷумла, ҷойгиршавии арбитраж ва шохидон, мавҷудияти воситаҳои техникӣ, ки қобилияти баландсифати садо ва тасвирро таъмин мекунанд. Муаллиф инчунин қайд мекунад, ки ҳангоми истифодаи видеоконфронс ҷавобҳои шохид кафолат дода намешаванд, яъне ба мустақилияти ифодаи иродаи шохид шубҳа пайдо шуданаш мумкин аст ва ғайраҳо.

Аммо бояд гуфт, ки ин мулоҳиза баҳснок буда, ба баҳои мусбати таҳқиқоти гузаронидашуда таъсир намерасонад. Таҳқиқоти тақризшаванда

як кори мустақили мукамали илмӣ мебошад, ки дар он муаллиф дар сатҳи хеле баланди назариявӣ масъалаҳои муҳими созишномаи арбитражиро баррасӣ кардааст.

Автореферат ягонагии зарурии дохилӣ дошта, дорои низоми ҷудонашавандаи натиҷаҳои илмӣ, пешниҳодҳои муаллиф барои ҷимоя пешниҳод гардида бошанд, саҳми шахсии довталабро дар рушди илми ҳуқуқшиносӣ нишон медиҳад.

Дар натиҷа, ба хулосае омадан мумкин аст, ки аз нигоҳи мубрамияти худ, навоарии таҳия ва ҳалли масъалаи интихобшуда, аҳаммияти назариявӣ ва амалӣ дошта, асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва пешниҳодҳои таҳқиқоти рисолаи илмӣ дар мавзӯи «Созишномаи арбитражӣ: масъалаҳои назария ва амалия» ба талаботе, ки барои рисолаҳои номзадӣ пешниҳод шудаанд, пурра ҷавобгӯ буда, муаллифи он Абдуллозода Зебонисо Файзулло барои дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.03 – Ҳуқуқи граждани; ҳуқуқи соҳибкорӣ; ҳуқуқи оилавӣ; ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ, сазовори гирифтани унвони илмии номзоди илмҳои ҳуқуқшиносии мебошад.

Доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ, дотсент,
муdiri кафедраи ҳуқуқи байналмилалӣ
ва ҳуқуқшиносии муқоисавии
факултети ҳуқуқшиносии Донишгоҳи
(Славянии) Россия ва Тоҷикистон

Аминова Ф.М.

Имзои “Аминова Ф.М.”-ро тасдиқ менамоем.

Сардори Раёсати кадрҳои Донишгоҳи
(Славянии) Россия ва Тоҷикистон

“ 05 ” 04 2024 с.

Рахимов А.А.

Суроға: 734025 Ҷумҳурии Тоҷикистон,
ш. Душанбе, кӯчаи М.Турсунзода, 30
Тел.: (+992) 2276740
E-mail: farida.aminova.2016@mail.ru